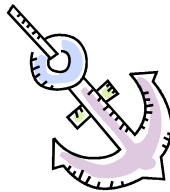

... in de pen met Rogi@nne ...

... column met 'n verrassende kijk op ons dorp ...

Beauvoorde, zomer 2009, **hier de Jana!**

Elk mensenleven is onlosmakelijk verbonden met water, **zonder water is er geen leven hier op onze planeet.**

De antieke filosofen beschreven water als een van de vier elementen die onze aarde vormen.

Voor de KOI indianen in Columbia vormen drie elementen, het begin van het leven: de moeder, de nacht en het water.

Water staat symbool voor de geestkracht van de mens en voor de sterfelijkheid: het water zal er immers nog zijn als ik er allang niet meer ben.

Tot daar mijn theoretische gedachten om mijn waterobsessie-bewoning-bevlieging te verrechtvaardigen.

Al wil ik mij niet verrechtvaardigen, ik vind het machtig dat ik de stap heb gezet naar woonbootbewoonster.

Zoals het water rustig kabbelt, zo kabbelt mijn leven rustig voort. Soms is er eens meer stroming, soms volgt mijn boot de beweging van een ander voorbijvarend schip. Dan klotst het water wat heftiger en wiebelt mijn boot een beetje.

Zo ook wel eens met mijn leven. Anders zou het ietsje te eentonig worden, denk ik.

Soms voel ik mij een beetje zigeunerachtig op mijn woonboot.

Vrienden vragen mij dan of het niet te koud is...Nou, dan zet ik toch de centrale verwarming warmer?

Anderen vragen of het niet te vochtig is. Mensen toch, momenteel staan rondom al mijn ramen open!

Als ik naar de kant van de wal kijk, **bakboord** dus, waw, ik leer bij! Wel, als ik naar bakboord kijk zie ik het ruisende bewegende riet. Wie heeft er van die levende gordijnen?

Als ik naar de waterkant kijk, **stuurboord kapitein!** Dan zie ik de aalscholvers soms vijftig meter onder water verdwijnen, om hun glanzende kop weer boven water te steken met een glinsterende vis in hun bek. Denk niet dat er geen vissen meer in het water zwemmen.

Een eendenkoppel zwemt dan voorbij met een sliert kleintjes achter zich aan. De beweging van het water als miniatuurtjes van de beweging van de schepen achter zich aan.

Deze winter, toen het water bevroren was, zag ik de meeu-

wen over het ijs wegglijden toen zij letterlijk hun buiklanding maakten.

En ik moet dan niet staan verkleumen om dat te kunnen bekijken.

Ik kan dat echt bewonderen van uit mijn woonkamer!

Daar staat er ook mijn schildersezel. Verfpoten en borstels en tubes vullen mijn tafel. Schetsen en schilderijen op de zetels en de stoelen en tegen de muren.

Allez, ik kijk niet meer verwonderd als ik op tv het interieur van een kunstenaar zie...

Waar ik vroeger toch nog ergens de boot(hm) in het midden liet, en toch iedere dag probeerde orde te scheppen, leef ik nu echt als God in Frankrijk, hier echter als God op het water.

In het **achterraum** is mijn galerie nu toch zo goed als in orde. Ik ben nog duchtig mijn boot aan het schilderen. **Metaalverf is eens iets anders dan acryl.** Al kon ik het toch niet laten enkele muren als een kunstwerk af te werken. En ik denk er sterk aan om gans het bovendeck als een groot schilderij te verven. Een beetje zoals mijn vinken van Darwin, gaf Darwin ooit zijn theorie over vissen? Vissen die vogels werden?

Ja mensen, het is de boot van een kunstenaar he, dat moet je toch ook een beetje zien?

En kijk, mijn boot is nu bijna helemaal in orde. Alle kleurtjes staan er op, toch al aan bakboord op de achterkant, aan de kant van de wal dus, waar de ingang van mijn Galerie **'KUNST OP HET WATER'** is, en waar iedereen, vooral de inwoners van Beauvoorde, van harte welkom zijn.

Ik ben er iedere vrijdag, zaterdag en zondag vanaf 14 uur.

Kom maar kijken en genieten!

Rogianne
Kolenkaai woonboot JANA ligplaats 12 8000 BRUGGE

0498 92 30 75

email: info@rogiannegaytant.be

